

Man gav dem kolde Øjne

De var Mennesker lisom os
med den samme spinkle Tro.
I evig Drift mod noget,
der aldrig var i Ro.

Siden blev de Soldater!
En Stemme hæs og raa
raabte en Ordre til dem.
En lang kold Nat faldt paa.

Fra Menneske til Horde.
Fra Horde til Armé.
Og de gik med i Blinde
og turde ikke se.

Man gav dem Pisk og Svøbe
at slaa hinanden med.
Man gav dem kolde Øjne
og Had og stum Fortrød.

De lærte at marchere.
man gav dem et Gevær.
Det blev til Kors og Galge
der kom os alle nær.

En evig Drift mod noget
som aldrig var i Ro
blev Død og Sejr og Nederlag
og Tvivl paa Trods af Tro.

Og det blev lange Nætter
hvor Mørket skreg og skreg.
og det blev Mennesker paa Flugt
for Ting der var paa Vej.

Op det blev nøgne Timer
hvor alting stod paa Spil,
og nogen spurgte: Hvem er du?
Og hvad er det du vil?

Man gav dem kolde Øjne.
Man gav dem et Gevær.
Og du maa slaas for det du er
og alt der staar dig nær!

Vi kender Kampens Vilkaar.
Al Kamps Vilkaarlighed:
At den som tøver med at slaa
skal selv bli slaet ned.